

יעקב – יענקל'ה שרון ז"ל 1939-2023

זכרונות מיענקל'ה

בשנה הראשונה לבואי לחברת הנוער גרתי בצריף שהיה קרוב מאוד לגדר הקיבוץ. בצריף היו 4 חדרים ואתה גרת בחדר הצמוד בו גרתי עם אביבה טל ודליה חליף. נדמה לי שאתה גרת אז עם אלכס זייטמן ואריה שלייפר-שליף או יגאל עקשת. כנערים בגיל ההתבגרות חוֹרְרָתָם חור קטן בקיר המשותף, ואנחנו הבנות בחדר הסמוך נאלצנו להתלבש בתוך ארון- הבגדים, מחשש שיציצו לנו, ולבסוף קבעתם שהבנות של חברת ילדים מהחדר שבצד השני הרבה יותר חתיכות מאיתנו...

כולם בחברת-הנוער שלנו ידעו, שככל שהמצב יותר קשה – כך חוש ההומור של יענקל'ה משתבח, והבדיחות שלו עוד יותר מצחיקות. לא אשכח שהעליות היו לי קשות מאוד!!! כן, כבר אז הייתי שמנמנה – אלא מה(?) לאחר שעלינו מעל "עמודי עמרם", אני חשתי לא כל-כך טוב ואתה ואריה שליף רצתם וממש בכוח הורדתם לי את התרמיל מהגב ואתה נשאת אותו עד שהגענו למשאית שלקחה אותנו ממש עד לחוף "ים-סוף". אח"כ כשישבנו על החוף קרוב למים והתחלנו לעשות את הסלט לארוחת-הערב שהיינו אמורים לאכול, כל-כך הצחקת אותנו, וצחקנו בטירוף עד כדי הצורך להחזיק את הצלעות, כמו אחרי ריצה מעייפת.

היית "מסמר המסיבות". כולם רצו לשבת הכי קרוב אליך, כדי לא להפסיד אף פנינה שיצאה מפיהך.

ראיתי כמה היה לך קשה בשנה האחרונה לפני שקניתם את הקלנועית. התעניינתי אם תרצה שאסיע אותך ואמרת לא!!! אבל אחרי דקה בערך הסברת לי שמאוד קשה לך ובסוף הסכמת שאתן לך "טרמפ" בקלנועית שלי.

חבל לי, על הסבל המיותר שעברת. היה שלום יענקל'ה. אזכור אותך כל זמן שזכרוני יהיה עימי. מסור ד"ש למיכאל. עכשיו כשהשתחררת מכלא הגוף הכואב תוכל לספר ולהצחיק גם את המלאכים. ואפילו לתופף עם מיכאל.

עמליה דיין

